YORGUNUM

Ergin ASYALI yazdı ve çizdi

DERİNTUNA

22 Nisan 1942'de Eskişehir'de doğdu. İlk, Orta ve Erkek sanat Enstitüsünü bitirdikten sonra Ankara Akşam Teknikerde üç yıllık bir eğitim gördükten sonra bir fabrikada beş yıl Konstürktör olarak çalıştı. Daha sonra Almanya'ya giderek orada iki yıl Masörlük öğrendi. Yirmi yıldır bu meslek üzerinde çalışıyor. İlk şiir denemelerini Lise yıllarında yaptı. Bu güne kadar dört eseri yayınlandı. Çeşitli Bakanlıkların açtığı yarışmalarda altı kez dereceye girdi. Yirmibir şiiri plaklarda şarkı olarak okundu. İkiyüz şiiri bestelendi. Altmışa yakını T.R.T. repertuarındadır. Radyoda ve T.V.'de zaman zaman okunmaktadır. Evli ve iki çocuk babası olan **Sami DERİNTUNA**'nın şiirleri başta **Size** dergisi olmak üzere **Şiir Defteri, Ana Dergisi, Eflatun, Mızrap** ve diğer yayın organlarınca yayınlanıyor.

Hüseyin beyi ziyaret etiğimde yüreğimi tarif edilmez acılar kaplamıştı. Hastaydı. Karşısında beni görünce, kirden rengi solmuş yatağında doğrulmak istedi. Çatlak dudakları acıyla yayılırken, içten gelen sevinçle tebessüm etmeye çalıştı. **"Geçmiş olsun."** dedim. **"Evde kimse yok mu?"** diye de sordum.

Yutkundu. **"Tahsil hayatım müddetince maddi yönden sıkıntılı günler yaşamış olsamda kendimi yine de hep mutlu saymasını bilmişimdir."** dedi. **"Öğrenimimi bitirdikte sonra Askerliğimi de yaparak hayata atıldım. Devlet memuru olarak Karadeniz'de ki şirin bir ilimize tayin edildim. Orada çok sevdiğim bir ahbabımın tavsiyesi ile sonradan eşim olan Müjgan hanımla tanıştım."** dedi

"Belki oradaki yalnızlığımın tesellisi, belkide 25 yaşın çoşkusuyla onu sevmeğe başlamıştım. Flört dönemimiz çok kısa sürdü. Benim ailemin karşı çıkmasına rağmen, onun ailesinin rızasını alarak Müjgan hanımla hemen evlendik. İşte daha sonraki yıllarımı da adeta bir cehenneme çeviren kararımı böylece vermiş olmuştum. "

"Aradan geçen zaman içinde bir de çocuğumuz olmasına rağmen, ailelerimiz arasındaki görüş ayrılıkları, hoşgörü noksanlıkları mutluluğumuza bir kabus gibi çökmüştü. Baharı beklerken adeta bir kış yaşamaya başlamıştık."

"Bir akşam iş dönüşü eve geldiğimde kin ve nefretle karşıladı beni. Gündüz yine annemlerle tartışmışlar. Hıncını benden almak istedi. Bağıra bagıra bütün nefretini kustu. İçimdeki ateşler, söndü kül oldu. O an yar bildiğim o bile bana el oldu. O haldeyken bile onu yatıştırmaya çalıştım. Ama o beni dinlemek bile istemiyordu."

"Ertesi sabah uyandığımda yatakta onu göremedim. Salona geçtiğimde valizlerin hazırlanıp götürülmeye hazır olduğunu gördüm. ...e o an 7 yaşındaki oğlumuza rağmen her şeyin bittiğini anladım. ...tsuzca onun eve dönüp valizleri götüreceği ana kadar bekledim. ...bir kez daha konuşmak istiyordum belki kalmağa ikna ederim...

"Kısa sürede boşandık. Ondan sonra da bütün uğraşlarıma, aramalarıma rağmen onları hele o gözümün önünden gitmeyen oğlumu göremedim. Zaten aramaktan da vaz geçtim artık. Neden dersen, yorgunum dostum, yorgunum artık." dedi ve

YORGUNUM

Söz: **Sami DERİNTUNA**
Müzik: **Selçuk TEKAY**

Baharı beklerken, ömrüm kış oldu.
Gözümde her zaman, biraz yaş oldu.
En güzel duygular bana düş oldu.
Yorgunum dostlarım, yorgunum artık.
Vefasız yıllara, dargınım artık.

Tutmadı ellerim, sıcak elleri.
Duymadım aşk deren, tatlı sözleri.
Taşıdım gönlüm de, acı izleri.
Yorgunum dostlarım, yorgunum artık.
Vefasız yıllara, dargınım artık.

İçimde ateşler, söndü kül oldu.
Aşk bahçem sararıp, sanki çöl oldu.